

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

M Ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

claz videre moysē. Scribit Josephus ex euentu rey
nomē inpositū fuisse. i. ex aqua saluar: eo q̄ de flumi
ne sit saluatus. **Moy** egypti aquā dicunt: scō do sal
uatus. **Dicē** r̄ moysus moysēulq̄.
Mos oris: est vitę institutū consuetudine firmatū. **Tar**
ro ait mox esse institutū animi: quod sequi debeat cō
suetudo. **Interdū** sumitur pro consuetudine appro
bata que habetur pro lege. **Interdū** in malū: **Mā** r̄
boni et mali mores dicuntur. **Plaur** in **Tri**. **Moz**
bus bonos inuasit mores: qui dū egrotant intermor
tur: mores mali q̄ si herba irrigua succreuerunt. **Indic**
fit **Horatus** moralis: mougeratus: et diminutiū
moillius: paruus mos.
Mossin: populi **Astę** versus septentrionē: q̄ vt **Pō** po.
lib. i. refert. **Turres** lignas lubēat: notis corp̄ omē
psignāt. **ppatulo** velcunt: **pmiscue** p̄cūbunt: r̄ palā
reges deligunt: **vinculifq̄** artissima custodia tenēt.
Moueo ues. **mou** motū: notę significationis. **Clar**.
Postero die castra ex eo loco mouent. **Per** transla
tionē mouere ponitur pro excludere. **Cicero** lib. iij.
offic. **Quid** ergo nōne nocet qui quodā quasi vene
no periciat: vt veros hēredes moueat: in eorū locū
succedat. **Houere** animū ē inducere/alicere. **Cirgi**
lius libro. iij. **Georgic**. **Mō** vmbę alioz nemoz non
mollia possunt **Prata** mouere animū. **Ser**. **Houere**
animū: in suū desiderū illicere. **Houere** tragedi
as: significat verbis rem atrocē et indignā efficere:
quale est opus tragicor̄ de rebus atrocibus semper
mestisq̄ loquentiū: sicut ecōtrario. **Comedias** agere
pro ridicule ac dicaciter loqui. **Cōposita** huius ver
bi sunt: **Amoueo** ad moueo: que sunt contraria. **Vi**
de in dictione **Amoueo**. **Cōmoueo** / **dimoueo**: diuer
se siue diuersimode moueo. **Terent** in **Adelph**. **Ca**
ue nūc oculos a meis oculis quoz dimoueas tuos.
Lactanti libro. vij. **Cū** discussis fluctibus et in vtrā
q̄ parte dimotis: per scēcā populus gradere. **Emo**
ueo: extra moueo. **Idē** libro quarto. **hominūq̄** men
tes emotas / r̄ malis incurfibus furiatas / i sensus pri
stinos reponēbat. **Promoueo**: vehemēter vltra mo
ueo / plongo vltra eo. **Terentius** in **Andria**. **Quā** tu
impudens / nō sar habes q̄ tibi die cūla addo / quantū
huic pmoueo nuptias: id est plōgo. **Per** moueo: val
de moueo. **Salu**. in **Jug**. **Epistimans** a verbalē dolo
re permotū iniurias suas vindicatur manu. **Demo**
ueo: deorsū moueo. **Liu** libro sexto. **Quantū** roma
na se inuepit acies: tantū hostes gradu demoti. **Re**
moueo: alieno / discedo / sollo. **Lactanti** libro. iij. **Ab**
eiūsmodi questionibus se remouit. **Liu** libro secū
do. **Hunc** tu (in q̄) **Luci**. **Larq̄** remoue merū. i.
aufer. **Cice**. **Latoni**. **Si** quisq̄ fuit vnq̄ remorus ab
inani laude r̄ sermōibus vulgi: ego profecto is sū: id
est alienatus. **Idē** **Tironi**. **Accepimus** cōditiones:
sed ita vt remoueat p̄sēdia ex his locis que occupa
uit: id est alio mittat. **Demoueo**: deorsū moueo. **Aug**
libro. vij. **Cōfess**. **Statim** q̄ cognitū manu apprehen
sa remouit a turbis. **Sūmoueo**: elā siue subrus / vel a
lōge moueo. **Col** lib. i. **Cū** liceat vel cauere / ne talis
p̄ficiat negotio: aut ita p̄pōsitus vt sūmoueat / cu
rare. **Idē** lib. v. **fructulq̄** sūmor a terra min⁹ putre
scit. i. de lōge positus.
Moto as. frequentatiū. **Cirg**. **Siue** sub incertis ce
p̄bris motatib⁹ vmbas. **Siue** antro potius.
Motabilis: qui frequēter mouet. **Dicero** in **Sen**. **Cre**
uit de oēm animā viuētē atq̄ motabilē.
Motus ta. r̄ participiū. **Cirgilius**. **Sed** motos p̄
stat cōponere fluctus. **Notus** tus. ipsa motio. **An**
de sit terre motus.
Motū a. um. qd̄ mouet r̄ nō p̄manet. **Ido** in **expositi**
one **Andrie**. **Re** nihil est. **ap̄iū**. **A** p̄sona cuiq̄. **ap̄iū**
perpetuū / nō ipale ac motuū.

Mora cilla: auis que semp mouet caudā: vulgo **Lauda**
tremula dicitur.
Mor aduerbiū significat statim. **Terent** in **P̄bor**. **Ex**
pecto q̄ mor veniat. **Idē** significat paulopost vt post
ea. **Cice** lib. j. de ora. **Terū** illa mor: nūc de ipsa ex
citatione quod sentias querimus.
M **Ante** **V**
Mucor: lanugo q̄ diutino situ cōtrahit: quādmōdū in
pane / carne / aliisq̄ b̄mōi fieri videmus.
Mucidos a um. quod mucrois / hoc est musā habet. **Ju**
ue. **Neq̄** em̄ omnia sustinet vnq̄ **Ducida** cerulei pa
nis cōsumere frusta.
Mucos ces. mucui: mucidos sū. **A** quo mucosco: mucu
dus sō. **Plin** libro. viij. **Inter** q̄ expozrigi in sole
sup lintea: quod nisi festinato peragat lurido colore
mucescere. **Lato** de re rus. **Ani** singulę vine dabant
quod neq̄ accet neq̄ muceat.
Mucos: nariū humiditas et crassior pituita. **Latull**.
Ducos et mala pituita nasci. **Hinc** mucosus: q̄ est
mucos plenus / vel a mucosco lēsus.
Mucro: pp̄ie culpis et acumen ensis ac telorū. **Apul**.
Circulatorē asperit equestre sp̄atā infesto mucrone
deuorasse. **Sen**. ad **Luci**. **Bladiū** bonū dices non
cui deauratus est balbeus: nec cui vagina gēmis di
stinguitur: sed cui ad secandū subtilis est acies: et mu
cro munimētū omne rupurus. **Impropie** ponitur p̄
ense. **Hinc** **Ducronatus** a. um. quod est acuti: r̄ ad
mucronis sp̄ecē formatū.
Mugil r̄ **mugilis** pe. coz. genus piscis capitosi. **Heptia**
capite **Cephalon** appellat: q̄ oim pisciū squamis inter
rectoz vel oclisimus est: adeo vt trāseria nauigia in
terim sup̄naret. **Hui** natura esse fert: q̄ ab cōdito in
metu capite / totū se occultari existimat.
Muginor: penul. coze. murmuro. **Luci**. **Duginamur**
molimur / subducimur.
Mugius: cognomen romani cuiusdā: a frequenti mur
muratione: a quo **Dugiola** porta: cui ipse aliquan
do p̄sēdit / nominata est.
Mugonia: porta **Rome**: a mugitu / q̄ per eā venale pe
cus intraret. **Hec** et **Trigonia** appellata est: hoc est
triū angulorū.
Mugio gas. mugui vel mugū: itū: ficticiū verbū a voce
boū. **Ande** mugitus penul. produ. ipsa vor. **Liu** li
bro. j. **Inde** cū actę boues quēdā ad desiderū (vt sic)
relictarū mugissent. **Cirgilius**. **Dugitus**q̄ boū. **A**
mugitus similitudine venti quoz et tonitrua aliq̄
mugire dicunt. **Lactan** lib. vij. **Cur** emicent fulgura
tonitrua mugiant. **Huius** cōposita sunt **Admugio**:
quod est iuxta vel post mugio. **Claud** lib. iij. **Omni**
bus admugit quozq̄ it. **Immugio**. int⁹ vt valde mu
gio. **Cirgi** lib. iij. **Curuis**q̄ immugit etna cauernis.
Remugio: resono. **Idē** lib. iij. **Georg**. **Et** vor ascensu
nemoz ingeminata remugit.
Mulgo as. palā facio. **Plau** in **Cist**. **Pro** puella seruus
lus nequā qui dū n mulgat atq̄ villicū. **Hui** cōposita
ta sunt **Dimulgo** r̄ **Domulgo**: de quib⁹ alibi.
Mulgeo es. si vel n. multū r̄ multū. **Disti**. **Dulgeo**
quozq̄ multū facit: quos differentie causa quidā mul
ri prulerunt: quia mulceo quozq̄ multū facit. **Est** autē
Dulgere lac e māmīs exprimere. **Cirg** lib. iij. **Be**
oz. **Ad** surgente die muliere hostisq̄ diurnis **Hoce**
premit. **Trāserē** tū ad alia. **Eius** cōposita sūt **Emul**
geo. **Col** li. viij. **Sed** priusq̄ hoc fiat erigū emulge
dū est. **Terent** in **P̄bor**. p̄ translationē dixit. **Emulli** ar
gento senē: qd̄ est: sine laboze sustuli. **Immulgeo**: in
tus mulgeo. **Plī**. **Fabulosū** arbitroz de strigib⁹ vbe
ra eius infantia labus immulgere.
Muletra ē. ipsū lac multū / seu emulcio aut vas in quo
mulgetur. **Cirgi** iij. **Geor**. **Hinc** largi copia lactē

magis exhausto spumauerit vberem mulctra. Ita magis p̄ssis manabit vberem m̄m̄is Col. li. viii. S̄z mulctra cū est repleta lacte nō s̄ne tpe aliquo debet esse. Mulctra idē qd mulctra. Hora. in epo. Illic insusq̄ veniunt ad mulctra capelle.

Mulctrale similiter vas in qd mulgent animalia Virg. in Geo. Implebunt mulctralia vacce.

Mulceo es: si sum r̄ctum. Var. Dullū sum r̄ mulctū. Unde Luce. in contentione merelli. Permissa atq̄ recreata. Var. in sary. Capite permulso. Salu. li. iiii. b̄sto. Dein lenita iam ira postero die liberalib⁹ verbis permulcti sunt. Est autē mulcere: lenire: mollire: blandire: mitigare: dulcem facere: vngere: delectare: polire. Virg. Et mulcere dedit suce: r̄ tollere v̄eto. Hiero. Et sermone cōposito aure populi mulserint quicqd̄ dixerint hoc legē dei putant: id est delectauerint. Lūius composita sunt Demulceo. Permulceo perfecte mulceo. Luce. lib. iij. ad bereñ. Nam tedunt arterie si anteq̄ vox bene permulsa est: ac r̄ labore cōpeller. i. mollificata. Hel. lib. i. Mihil adeo in cōgrediendis hostibus atq̄ in principis p̄silioz ad salutē virtutēz aptius rati q̄ si pmulcti sonis mitionibus nō imodice ferocirent.

Mulciber pe. co. mulciberis: r̄ per syncopā mulcibis. Est enim tertij ordinis nō secundā a mulcendo dicitur est. vulcanus. i. molliendo ferro. Mulcere enim molire siue lenire est: q̄ ignis omnia mulceat. i. molliat: vincat ac domet. Cicero li. ii. ruf. Soutiq̄ numē mulciberis adicitur man⁹. Sui. Mulciber: capti marisq̄ venusq̄ dolis. Sunt qui mulciber a mulando dicitur: q̄ hoc ob claudicatē sit mulctatus ac debilis.

Mullum a mulceo: quasi melle delinitū. Mulcere enī delinquere est: quasi mollicere. Est autē mullum portio ex vino mellez cōfecta. Pl. lib. xj. scribit mullus ex veteri vino vellissimū fieri: qd̄ facillime cum melle concopozatur. De hoc Var. Attica nectareum turbaris mella salernū. Dicitur de hoc a Sanyne de merum. Hoc si calidum bibat vocē pmulcet si frigidum exasperat. Luce. lib. ij. de ora. Suadebat grauius vt mullum frigidum biberet simul ac domū redisset. Perdā inde vocē si id effecero. Greci mullum vocat οινόμελι et μελικρονον. Alp. Q̄ni ap̄pellatione ait mullum nō cōtineri: oinomeli cōtineri. Interfaturq̄ oinomeli vinū dulcissimū. Qd̄ si Alpiani sententia vera est: mullum nō erit idē quod oinomeli. Surpat etiā pro adiectiuo: mullus a um. Pl. Tac mullum: acetum mullum: aqua mulla que melle concinet. Hec etiā Hydromeli que fit despumato in ea melle. Confert egyptis. Apud Plautū ex amātia r̄ blanditiis affectu dicitur. Dea mulla. At mullū ad tertij partē decoctū sapa dicit: vt Var. Lato. Col. Palladius accuratissime scripserūt. Var. Et lalectane nigra lagena sapescedi ad duas partes sit decoctū detrutū appellatur.

Mulier a mollicie: vt inquit Var. dicta est immutata et detracta littera: quasi mollier. Alp. Mulier dicit q̄ virgo nō est. Qd̄ si inq̄t. Ego me virginē emere putarem cū esset mulier: emptio nō valebit. Luce. Obiurgantibus q̄ sexagenarius popiliam virginē dupisset. Cras mulier erit inquit. Caius scribit mulieris nomine etiā virginē viripotentē contineri. Alp. Ano in loco vtroq̄ significatio vltus est. Mulierē ita arctā vt mulier fieri nō possit: sanā nō videri cōstat. Eandē dicit mulierē r̄ nō mulierē. Primū p̄ ea q̄ femina est. Sedm̄ p̄ ea q̄ est corrupta. Aug. li. ii. de cōsensu euāgelistarum. In multis scripturarū locis hoc inueniē nō eas tātū q̄ virū posse fuerat: sed oīno feminas etiā intactas atq̄ integras mulieres appellari scut de ipsa eua scriptū est formauit eā in mulierē. Quia locutio/ue etiā paulus ait Q̄zistū factū ex muliere.

Muliebrius r̄ hoc muliebri qd̄ ad mulieres pertinet seu qd̄ est aut fuit mulieris vt muliebrius serus: muliebri: vestimētū. Aliq̄ dicit qd̄ est molle r̄ feminaz vt muliebrius anim⁹. Q̄n̄ muliebritas mollicies. Muliebri ter aduerbiū qd̄ significat molle effeminate: seu more mulierū. Iusti. Quē nō muliebriter hostium aduētu terita.

Mulierosus qui nimij appetit mulieres: a quo mulierositas. Luce. lib. iij. ruf. Similiterq̄ ceteri morbi: vt glorię cupiditas: vt mulierositas: vt ita appellē eam que grece φιλολυγεια dicit. i. amor mulierū.

Mulierarius idēz quod mulierosus. Jul. Capitolinus Multerarius fuit inter primos amatores.

Muliero as effemino. Var. Et rex r̄ miscellus ille pauper amat. Habet ignē intus acre. Hic ephebū mulierauit. Hic ad medica adolescentē traxit.

Muliebria t̄m̄ plurali numero dicuntur menstrua. Hiero. in Sen. Et desiderat Sarrę fieri muliebria. Interdū sumunt p̄ muliebrū natura: sicut virilia p̄ pudēdis viri. Interdū p̄ libidine. Quinti. Nobilis adolescēs a centurione muliebria passus. Sic Sal. Tros in muliebria pati: mulieres pudiciā in spiculo habere.

Mullei calcei regū albanoz: erat purpurei coloris postea patricioz a Villando. i. luendo. Q̄n̄ Villus collare Populi aureliano. Calceos mulleos r̄ hederaceos r̄ albos viris oibus abstulit mulierib⁹ reliq̄.

Mulus per simplex l. animal: quod a sīno r̄ equa generatur. Qui autē ex equo et a sīno genitus pullus hīnusulus dicitur.

Mularis r̄ hoc mulare adiectiuū r̄ mulo. Col. lib. vii. Est generosa materies que circo herisq̄ certaminib⁹ equos prebet. Est mularis que p̄cio fetus sui com̄paratur generoso.

Multo et multus qui mulos citellarios siue quadrigarios dicit. Horatius in Ser. Audiat cum magno blateras clamore furisq̄ mulius Iuue. Nam mihi com̄mota iam dudū multo virga.

Mullius per duplex. Il. genus piscis marini maxime nō bilitatis r̄ gratie: q̄ binas libras p̄deris raro exapat. Hora. Laudas insane trilibre mullum. Var. Molo mihi ponas r̄ bombū mullūq̄ bilibrem. Hic a grecis Triga dicitur: vulgus Barbone vocat: qm̄ auctore Pl. Barba gemina insignitur inferiori labro. Hinc a Cicerone in parado: r̄ a Carrone lib. iij. de re rust. Barbatuli r̄ barbati nulli dicitur. Nomen illi datum est: vt fenestella docet a colore mulleozum calciamentozū. Scribit Pl. lib. ix. Dullū expirantem versicolori quadā r̄ numerosa varietate spectari.

Multa e. solutionis pena: q̄ olim vt Varro inquit singula vt ob peccatū exigebāt: vt ouis aut bos postea multa simul exigi ceperunt: r̄ vinum atq̄ oleum addi. In hoc aut multa differt a pena: q̄ pena generali nomine dicitur omnij delictozū coercitio: multa p̄o specialis est peccati: cuius anima duerfio pecuniaria est. Pena autem non tantū pecuniaria: sed capitis r̄ existimationis irrogari solet. Et multa quidem ex arbitrio eius venit qui multa dicit pena nō irrogat nisi que lege vel quo alio iure specialiter: huic delicto imposita est. Suprema multa apud p̄sicos erat in singulos dies. xx. boum: r̄ duarū ouium: minima ouis vnus. Varro lib. ix. rerū humanarū dicit hoc vocabulum non latinū: sed sabinum esse. Dicitur autem uultam dixit: et multa dicta est: multam irrogauit: et multa irrogata est: et significat multā imponere damno quasi per rogationē ad populū.

Multitatus a um: qd̄ ex multa fit: vel qd̄ ad multā pertinet: siue qd̄ noie multe erigit. L. i. li. p. Et multitatiā item pecunia quā eregerūt pecuariis danaris ludificati. Et li. xxv. Medibiles plebis et multitatio argētō signa gnea ad edē Cerecis dedere.

Multo as. pundo: condeno: lazo: diminuo: quia omnis punitio diminutionē habet. Et constructur cū ablativo vel genitivo. Virg. Dulcā tristi morte camillā. Cur. lib. ii. Is quoq; insulas p̄sidij occupat pecunia multat. Aliquādo cū duob; accusatiuis. Diero. in Eldra. Et multauit gentem argenti talenta centū et auri talentū vnū. Interdū Vultare significat p̄uare. Varro. Quod si perdidit patria multabor. Interdum lacerare/mutilare/verberare/dissoluerē. Terent. in Adel. Ipsum dñm atq; oēm familiā multauit vsq; ad mortē. Col. li. ii. Quo euenit vt in iteratione quoq; scāna flant et boues iniquitate opis maritime multent. Interdū augere et voti compotē facere. Nonius. Et vobis qdē gratias ago cū votis me multatis meis. Interdū male tractare. Col. lib. i. nā illud vetus est Catonis Agrū pessime multari cuius dñs quid in eo faciendū sit nō docet: sed audit villicum. Multo: aris: deponens. Suet. de Aug. Neq; aut crebrius: aut p̄sidiosius rebellātes grauio: vnq; multa tus est p̄na q̄ vt captiuos sub lege venūdaret. Multus multa multum: a quo fit multitudo que est frequentia et copia. Multifariam aduerbium et significat quod multis modis fieri p̄t. Multifid: multis modis fidens. Multitudo multa vidēs. Multipes: multoz pedū. Multitudo: q̄ multaz rerū desiderio tenet. Multiloqu: qui multa loquit. Multifacio: magni estimo. Multiplex varius inuolutus: multas plicatiōes habēs. Hinc multiplico as. Multesima pars pro quantitate infinita. Lucil. Quap̄tula pars: q̄ multesima constet. Multina indumenti dicebantur minutissimis filis contexta. Unde a multis filis et propterea subtilibus nomen inditū: vel a mulcendo quosia carnē demulceat. Et tantū pluraliter declinatur. Iuue. Quero an deceant multicia testem. Mundus substantiū dicit ornatus muliebris: quo se mulier mundior sit. In cui; nōminis appellatione continentur speculū: marulē: maures: armille: anuli: gememitre: et similia quib; mulier ornatur. Lato p̄ lege opia Mundicie ornatus et cultus feminarū insignia sunt: his gaudēt et gloriānt. Hinc mūdā muliebrē appellatū nostri maiores. Dicit et mundū neu. ge. Lucil. Legauit qdā vxori mūdā omne p̄nūq;. Hinc deducit Dādus q̄ p̄stat ex sole et luna et terra et stellis et oib; elementis et quicq; celi ambitu cōtinet. Nā sicut greci κοορ λου qd apud eos ornatus significat: ita nos a p̄fecta absoluteq; elegancia vocamus mūdā: q̄ nihil eo mūdū sit et pulchrius et ornati;. Et a grecis ab ornatu cosmos dicit. In sacris solis mūdā nōmie: qñq; hōies: qñq; inimici dei intelligunt. Hinc mūdā nus a um: qd mūdū est. Cū interrogatus p̄bus cuias esset: mundanū se esse respondit. Mundus a um: qd est purū tersum politūq;. Cuius contrarium est Immūdus. Mundicies et mundicia plauticia qua quis se mundus ac politū tener. Licet. li. i. offi. Adhibenda stercora mūdicia est nō odiosa nec equisita nimis. Mundo as: detergo: depuro. Diero. ad Helio. Come lius centurio adhuc ethnicus dono sancti spiritū mūdatur. Hinc cōponit Immundo Extramūdo. Col. lib. ii. Quedam pluuijs diebus: vt bubilia et ouilia debent emūdari. Mungo is ri crū: quasi mucū ago. Id em mungere est cū e naribus mucus trahit. Unde emungo fit: de q̄ supra. Inuenit etiā mungoz deponēs. Lato de liberis educandis. Neq; emungentur libertatē. Munus quatuor modis dicit. Primo p̄ dono. Unde munera dari ac mitteri dicunt. Dicitur munus: vt inq̄ Bar. ad eo q̄ qui munus aio sunt id dant officij gra.

Altero pro onere qd emittitur vacationē militij prestat. Nā munera id est officia sine labore atq; onere exerceri nō p̄t. Nā Immunitas appellat. Tertio p̄ officio. Nā munera militaria vocant. et milites qdā municipes dicunt q̄ in ciuitate recepti munera cū ciuib; faciūt. i. officia. Quatro. p̄ spectaculis seu ludis qui a p̄ncipe populis quasi muneris loco exhibent. Nāq; id genus oblectamētū antiqui munera noiariē q̄ populū tali spectaculo perinde ac munere quodaz capiebatur. Scribit. Lactā. lib. vi. Venatiōes ferarūq; Spectacula attributa esse Saturno et munera vocari. Populus em̄ spectaculis talib; veluti muneribus capis. Suet. in Celsa. Bellius quoq; ad munū populi cōparatas trucidauerat. Var. Dulca fides taceat: nā post tua munera Celsa. Hec iā feminea vidimus acta manu. Hinc munū gladiatoz dicebat cū in spectaculis multa gladiatoz paria exhibebant. Munerarius spectaculo exhibitor: a grecis agonotheta vocat qui ludos gladiatoz exhibet populo: vnq; vel plura paria gladiatoz ad Spectacula pugnatura p̄ducit. Et q̄ familiā gladiatoz habet: gladiatoresq; domi instituit ac postea vedit: a laniciō dicit lanista. Nā apud historicos frequētē legimus lanistas vendidisse gladiatores munerarijs. Accipit etiā Vunerarius p̄ eo q̄ paupibus elargit. Diero. Vunerari pauperū et egentū candidatus sic festinat ad celi. Muneralis adiectiū qd ad munus p̄tinet. Cū Hunc ralis lex qua Lintius cauit ne cui liceret munus accipere. Plau. Nec munerale legē neq; lenoniam rogo fuerit nec ne flocci estimo. Munero as: et muneror aris: in eadē significatione qua dono Dacro. Janus cum saturnū classe prouectus excepisset hospicio: et ab eo edoctus peritiā iuris ferum illū et rudē ante fruges cognatis victū in melius redegresser: regni cū societate munerari. Hinc remuneror. Luit. li. ii. Nā multius quasi remunerā meritū Munis officiosus: et onera populo soluit vnde Dunita dicitur obsequia lege debita: et officia que publice p̄statur. Col. lib. i. Sic em̄ et magistrū singuloz officioz sedulo munia sua creant. Nā imunitis qui ab hōi onere liber est. A munis sunt Communis et Immunitis: de quibus alibi. Dunito as: quo veteres vtebantur sicut a cōmunis cōmunio. Nec habet munia aliam terminationē. Munifici apud antiquos nō a largitione que nulla erat sed consentientes appellabant: ad ea que amici vellet: nunc autē p̄ liberali ponitur: quasi sit munera largi p̄bēs de quo in dictione Liberalis. A munificus sic Duniticior et munificentissimus. Lato tū Duniticior et munificissimus dicit. Municipia dicebantur que aliunde veniebant in ciuitate: et cū suo iure vuerent: muneribus tū populi. Romanoz: hōtib; fungebant. Capiebāt em̄ munera: s; nō dānosa: vt est collatio tributoz et hōi: sed q̄ ad bonoz pertinerēt. A quo munere capessendo nomen sibi vendicauerē nulla populi ro. lege astricta. Et municipia sunt ciuitates suo iure et legibus suis vrentes que melioz conditione sunt q̄ coloniz: quoz incolę municipes vocati sunt. Duniticior iura tā penitus obliterata sunt. Duniticē vt Asp. inq̄t facit aut ciuitas: aut manumissio: aut adoptio: qm̄ municipes et q̄ liber in municipio nāt: est et q̄ in municipio a seruitute se liberauit: et q̄ ciuitatē quācūq; affecit: est: proptē em̄ municipes dicit q̄ in ciuitate romanā recepti munerū participes sūt: sed abusus nunc municipes dicitur sūe cuiusq; ciuitatis ciues. Quo noie tā oratores q̄ poete vtrūq;. Iuue. Jam p̄ncipes equitū magna qui voce solebat. Vnderē municipes fracta de merce siluros. Et in Buro. Nō dubito qñ scias nō solū cui; municipij sim: sed etiā qd diligētē soleas mū

Murpes arpinates fueri. Hinc municipalis.
Municipale ius dicitur priuati ius vniuersitatis ciuitatis. **Municipalia** magistreria vocatur administratio- nes et officia sui municipij.
Municipatim significat per municipia: sicut **Oppida- tim** per oppida.
Munio is iui vel munij ita: significat fulcio fortifico: re- ficio: reparo: preparo: defendo. Luce. li. i. Lus. Abijt ad deos Hercules nunq̄ abisset nisi cuz inter hoies esset eam sibi viam munisset. Sic dicimus munire ri- pam: munire aluē: munire aditu: cū illa reficimus vel reparam. **Mun** cōposita sunt. **Comunio**. **Cesar** **M**egidia disponit: castella cōmunit quo facilius se inuito trāsire conarent. **phibere** possit. **Circūmunio** p̄ circūfulcio. **Col. lib. iij.** **Munij** pomariū p̄situas **Magis** habere volēs circūmunio maceria aut fossa. **Emunio** extra munio. **Idē lib. i.** Sed et hāc curam pauimentoꝝ et parietū. **pbamus** cū vt retuli si emuni- ta sola et latera horreorū prohibent curgulationē. **Munio** antemunio. **Leo pa.** Ad roboꝝandā hāc fides qua contra oēs s̄municabamur erroꝝes ex magno fa- ctum est diuine pietatis consilio.
Munimen pe. pro. siue munimentū: idem est qd̄ muni- tio: q̄ pprie castroꝝ est: ceterarūq̄ rerū q̄ contra euē- tū hostiū munitū: siue vallo siue fossa: siue alio quo- uis mō quo sunt milites ab hostiū aduētu muniti.
Munia e. genus aromatis.
Municipia oꝝ festa palladis erāt. **Inde** munichū poꝝ- atbenarum. **Suidas.** μουνηχια τοποσ θαλασσοσ εν τη αλληκη ελλαρικωσ λεωσ δευτερω αθηλων ομο μασδαι φησιν απο μουνηχου τρωσ βασιλεωσ του παριου κλεουσ.
Murus a muniendo dicitur est: q̄ sepiebāt equo mune- re oppidū muris. **Ant** pprie vrbis est lapide abijt paries domoꝝ. **Mucera** siue maceries q̄ cōstat ex la- pidib⁹ siue calce aut alio genere ferruginis. **Sz** p̄fun- dit q̄tq̄. **Ambr. sup** Lucam. **Demianim** q̄ **Hierico** magna ciuitas fuerit muralibus septa parietib⁹ q̄ nō ferro puia nō arietē possit esse penetrabilis. **Hic an-** temurale et primuriū pontificale pomeriū. **primuri-**
Muralis et hoc murale: qd̄ ad murū p̄tinet: vt **Bara-** lis corona qua donari solebat ab impatore q̄ primus murū subijisset et in hostiū oppidū p̄ vim ascendisset.
Muratus a um: quod muros habet. **Ande** vrbes mu- ratę dicte sunt.
Muratis herba: que vulgo vitriolū dicit q̄ vasa mirū in modū cōstricata purificet. **Ideo** Arcolaris a vete- rib⁹ dicta. **Eadē** parietaria vocat q̄ in muris frequē- ter nascat. **Et** p̄dicā qm̄ p̄dices ea p̄cipue pascantur.
Murena cū e. dipb. **Ita** grece scribit̄ μουραη piscis est lōgitudine nō dissimilis anguille. **Parit** quo cūq̄ tēpore: cuius oua citissime crescunt. **Macro.** **Accer-** sebantur ad piscinas vrbis ab vrbis fredo siculo. **Illic** em̄ optime esse creduntur tam murenḡ q̄ anguille et vrbes ex illo loco plote a latinis fute vocantur: q̄ in summo supernatantes sole torrefactę curare se pos- se et in aqua mergere desinunt: atq̄ ita facile capiunt.
Bar. **Que** nata in siculo grandis murena p̄fundo. **Hec** valet crustam mergere sole curi. **Est** et murena cognomen viri romani ab eo pisce deductum. **Ande** **Ciceronis** extat oratio pro murena. **Soler** hic piscis alio noie lampetra appellari a labendis petris.
Murenule sunt ornamenta colli flexuosa instar murena- rum et catene ex auro quibus matrone condecorant̄: sicut scribit **Hiero.** ad **Marcellam** his verbis. **Tu-** rum colli sui quod murenulā vulgus vocat: quod. s. metallo in virgulas lentescere quedā ordinis seruo si carena conterit absq̄ parietibus vendidit. **Pōt** em̄ murenula esse diminutiū a murena.
Murex piscis marinus ex concharū genere a purpura

diuerso. **Idē** et cōchyliū p̄ excellētā dicit. **Pli.** **Con-** chyliā et purpuras oēs ore atterit. **Et** muricis humo- re fit color purpureus. **Virg.** **Ipse** sed in pratis arces iā suauē rubētī murice. **Ande** vestis tin-cta murice cō- chyliata dicit. **Interdū** accipit̄ p̄ purpura quā **Sido** vrbis syrie gignit. **Idē** lib. iij. **Tyrio** q̄ ardebat muri- ce lena. **Interdū** p̄ acumine seu asperitate sapit. **Idē** lib. v. **Et** acuto in murice remi: **Obiui** crepuere. **Et** murex est ferreus triagulus p̄ cuspidē vulgo **Tribu-** lū vocamus. **Itē** murex herba est q̄ nascit̄ vbi nunq̄ radiat sol vt i puteis. **Itē** murex accipit̄ p̄ freno equi
Muricatus a um: qd̄ est muricis modo factum. **Pli.** de **Carduo** **Muricatis** inquit cacuminibus. **Hinc** mur- ricatim aduerbium.
Muria genus liquaminis qd̄ ex tbynno pisce cōstieba- tur. **Perisus.** **Tingit** holus siccū muria vasa in calu- ce empra. **Apud** **Col.** **Muria** capitur pro sale cum aqua medicato et indurato.
Murice ei. sal in pila cūfuz et in ollā sicclē dicit̄ et i sur- no p̄coctū. **Quidā** existimāt idē esse muricē et muriam significareq̄ salamētoꝝ aquā a mari nomē deductū.
Murtius auentinus mons q̄ e lapidibus et veluti **mur-** ro constaret: a quo **Murtia** dea venus quā **Puisi** **Hyrtē** nācuparūt a myrto arbuscula que **Generi** dicata est. de qua **Pli.** li. v. **Ita** fuit romę vetus ve- neris myrtē: quā nūc **Murtiā** vocāt. **Hic** erat sa- cellū sub antino mōre q̄ ante **Mureus** vocabaf.
Murcea altera dea quā ita appellauerūt q̄ p̄ter modū faceret hominē muricidā. i. nimis desidiolum. **Cui** cō- traria erat dea strenua q̄ faciebat hoies strenuos.
Murrinū pe. cor. a **Murra** fieri puto. **Ant** vasa murrina et murra gēma quā qd̄ eadē esse putāt: quā nūc vulgo **Agarē** dicit̄ q̄ sunt vasa q̄ in diui **Marci** thesauris apud **Genetos** posita sunt. **Existimāt** mur- rā esse humore q̄ in oriente maxime in parthico regno sub terra cōdensat. **Col. li. viij.** **Murrinus** cū sit in as- no vulgaris tū etiā nō optime rādet in mula. **Hic** p̄ colore ponit̄. **Bar.** **Surrecina** bibit: nec murtibina picta: nec aurū sume dabit calices hec tibi vina suos **Pli.** li. xxvij. **Murrhina** et cristallina ex eadē terra es- fodim⁹ qd̄ p̄tū faceret ipsa fragilitas: oricis mittit: nō est et his et varietas color circūagētib⁹ se maculis in purpurā candorēq̄. **Bar.** **Si** calidū potas ardentē murra salerno. **Cōuenit** et melior sit sapor inde me- ro. **Siebat** ex murrino abaci elcarias vasa et potozia et trulle. **Sue.** in **Aug.** **Itē** lauitiaz inuidiā cū et **Alexā-** dria capta nihil sibi fieri vni murrinū calicē ex instru- mēto regio retinuerit. **Murino** seu myrina vinū my- ro. i. odore cōditū. **Hic** em̄ myrū dicit̄ qd̄ nos odo- ramētū vnguetū ve. **Undō** em̄ vina apd̄ pisces lau- datissima erāt: vtpote aromatis cōdita iūco. s. myr- rba calamo et bndi. **Plau.** in **psa.** **Ecq̄d** habet̄: **Tū** **Charin** rogat̄: **Murrinū** passum deitruū mellinā vel quis mō. **Quint.** **Abitebat** vinū pulchrū murrinū. **Idem** dicebat vinum muratū vel murata potio et muriola.
Murra gēma: vide in dictione murrinū.
Murreus a um: qd̄ ex murra est sicut murrinū. **Sabole-** nus iurecōsultus scribit murrea vasa q̄ ad vsum edē di et bibēdi causa apta sunt: esse in supelleceili.
Murinus a um. pe. pro. qd̄ est ex mure. **Pli.** **Pieterea** murrinū simū qd̄ tē mulcerdas appellat.
Muricidus pe. pro. ignauus stultus a muris cedendū **Plau.** **Muricide** homo ignaue iners.
Murmilonica: scuta cum quibus de muro pugnabant. **Erant** em̄ ad hoc ipsūm apta.
Murgeno: penul. cor. **Lardo.**
Murgiso penultima pducta. iners desidiolosus a mora et deridendo dicitur.
Murmur tā mas. q̄ neu. generis: lenis aque strepitus: E 2

M dicunt muscoli fontes. Hec also noie Bryon dicitur
Muscari est musco regi. Col. lib. xj. **M**uscant oleo.
Muschus cu b est aial simile muri duos dentes superiores
 z duos inferiores habet: iuxta cuius umbilicū nascit
 sanguineū apostema inter carnem z corium qd cum
 pelle ablatum muschū preciosum edicit.
Musca paruum animal volante cuius diminutiuū est
Muscula. Boetius. Quid imbecillius est hominē
 quos motus muscularum necat.
Muscarius a um: quod ad muscas pertinet. Plinius.
Aranee muscarū tela.
Muscariū stabellum quo muscē abiguntur. Hiero. ad
Darcellam. Quae autē a matronis offerentis muscaria
 paruis animalibus ventillibus elegans significatio
 est habere luxuriam cito restringere: quae musce motu
 re oleum suauitatis exterminant. Ad huius similitu-
 dine muscarū etiā appellat coma illa quarundā her-
 barū in qua femina dependet: qualis est figniculi ane-
 ti z similia. Pl. Semine in muscaris dependente: vt
 ferule in papauere z similibus: scapus in glandibus
 auellantis pannicula appellatur.
Muscus poeta insignis Dyphe tēpore: vnus ex argo
 nautis: de quo extant versus. Ancus erat romē quo
 martius optimus euo **M**uscus grecis floruit in par-
 tibus Dyphe in hymnis oppewo Τελειαι προο
 μουσ αιου αυτου υιορ μαρ θα ρελη μου
 σαι θυηποληνυ περι σο μωρη ευχηρ.
Musca dicitur que in edificiis ex pumicibus dependē
 tia sunt ad imagines specus arte reddendam. Unde
Musca opa dicit q vulgo musca vocat. Pumi-
 ces em. i. leues lapides mire erosos i edificijs musca
 vocat q z vermikulata dicunt. Hec etiā musca ap-
 pellant a Spartano. Aug. li. xj. de ci. dei. Quosdā
 sine ceruice oculos habere i humeris z cetera hoim
 vel qñ hoim genera q in maritima platea cartbagis
 musuo ope picta sunt ex libris depōpta velut curio-
 stozis histozie. Muscū etiā a grecis dicitur domiciliū mu-
 sis dicitur. Accipit q. p. diuersoz eruditor. Pl. in
 eplis. Mare o litrus verū secretūz museon qñmul-
 ta inuentis: qñ multa dicitatis. Scribit Sera. ii. vltio
 apud alexandriā fuisse museū celebratissimū.
Musso as: submissa voce loquor: z secrete occultaqz qd
 celatū velim: quasi murmuro. Plau. in Bul. Neqz
 id occultū haberi neqz p metu musari qñ participem
 pariter ego te z tu me facias. Aliqñ **M**uscare ponit
 p tacere z quasi obmutescere. Terē. Sile cela ocul-
 ta tege tace musca. Aliqñ pro dubitare. Cirs. lib. xj.
Muscat rex ipse latinus quos generos vocet. Cul-
 golautē ponitur pro citare.
Mussto as: frequētiū. L. vii. lib. j. In absentē tarqui-
 niū erat inuectus baud mirū esse supbo romē cogno-
 men. Jam em ita clam qdaz musstantes vulgo tamē
 eum appellabant.
Mustū nō solum vinū nouū dicit: vt apud Qui. in fas.
 Dymia de lacubus prima musta tuis: sed etiā quis-
 quid nouū. Nā mustus a um: idem qd recens. Unde
 Plau. mustū iuuenca dicit. Meuius. Terū sit melius
 virgine an vidua: virginem si musta est.
Musceus a um qd mustū: hoc est dulcedine in se habet.
 Nā poma musca. Pl. Est tanta musceis pomis sua
 utras vt finis mādendi nō nisi piculo fiat. Dicit etiāz
 musceus recens. Idē li. xj. Amartudo grano eadēz
 piperi musceo. Colu. lib. x. Transferē in vasa sicilia
 mel dum musceus fructus deferuiscat.
Mustaceus z mustaceum legitur p m pbum libi genus
 quod datur ad conciliandū stomachūz a musto seu a
 mustace lauro vt quidam putant nomen deductum.
 Iuue: Lausa nec est qre cenā z mustacea p das. Laro
 de re rust. **M**ustaceos sic facito: saring slligineqz mo-
 diū vnū multo piper gito anylum: cymniū ad ipis pō-

do duo: casei libra: z de virga lauri deradito: eodē ad-
 dito. Et vbi defixeris lauri folia subius addito dum
 cōcoques. Pl. scribit esse genus lauri quā **L**eueus
 grāmatic^{us} mustacē appellat qz mustaceis subdicere.
Mustacula est machinula ex regulis ex qua calceus no-
 uus fitur.
Musmones sunt arictes. Pl. lib. viij. Est in hispania
 sed maxime coriica non dissimile pecoris genus mus-
 monū caprino villo qz pecoris velleri ppius.
Muto as: transfero. Car. fac vt te aliquo euz omni fa-
 milia mutes. Nāqz mutare variare. Nā mutare ani-
 mū: mutare sententiā dicimus. Nāqz aliquid p alio
 accipere: qd vernacula lingua dicimus barata. Col.
 lib. i. Quare dā viridis etas pulchritudine coaporis
 conseruat gre mutandi sunt. Sal. in. Jug. Statuit est
Detellus pecoris z mācipioz pēdas certatim age-
 re eaz mutare cū mercatorib^{us} vino aduectio z alijs
 talibus. Aliqñ sine ablatiuo hēi. Cirs. Hec nautica
 pinus mutabit merces ois feret oia tellus. Sal. alr.
 Nemo nisi victor p pace bellā mutauit. **M**utus cō-
 posita sunt **L**ōmuto. **D**emuto. **P**lau. Dic meo hero
 amicus solus firmus restitit: neqz demutauit animū
 firma fide. **S**mmuto intus seu valde muto: renouo.
 Idem in **S**m. Ita nūc boies imutantur postqz pere-
 gre aduenimus. Sal. Quibus rebus p mōra ciuitas
 atqz inuitata vobis facies erat. **P**ermuto. Pl. lib.
 xxxv: Poltea donare opera sua instituit qz ea nullo sa-
 tis digno precio pmutari posse diceret.
Mutito as: p. cor. sepe facio: aut sepe exercito: modo
 vnū modo aliud. Hel. li. ij. Principes ciuitatis quē
 ludis megalensibus antiquo ritu mutitarēt. i. mutus
 inter se conuicia agitant.
Mutuū dicitur ab eo qz de meo tuum fit: vel qz res que
 reddat mutatur. Et p pte sine vsura: ignus cum
 vsura. Plau. Nā si mutuo nō potero certū ē sumā se-
 noze. Paul^{us}. **M**utuū damus recepturi non eandē
 specie quā dedim^{us}: alioquin aut cōmodatū erit: aut
 repositū: sed idēz genus. Nā si aliud genus veluti p
 tritico vinū recipiam^{us} nō erit mutuū. **M**utuos amos
 dicit cum par voluntas accipit z redditur. i. vt ab eo
 amerts quē ames. **M**utuos: hic amat amicū suū mu-
 tuo amore. i. respondēt: z mutuo amore tenet. Ter.
Deretrix adolescentē cuius mutuo amore tenebat
 excludit. **Q**uintil. Ac ne tanqz paup quidē mercedem
 accipiet: sed mutua beniuolētia vtef. i. respondente.
 Aliqñ mutuū p vicario accipit. **A**pul. **M**utua tibi
 operam prestat. i. vicariam.
Mutuo aduerbiū modo significat inuicē. **L**i. **M**utuo
 se amabāt. i. alter alterz amabat. **A**modo e diuerso vi-
 cissim. Idē. Fac me mutuo diligas. i. fac mihi in amo-
 re respondeas: z me vicissim ames.
Mutuo as: mutuū do. **Q**uod etiam mutuū do frequen-
 ter dicimus. **P**lau. in **T**ri. Si quis mutuū dederit:
 fit p. pprio p diti. Nā ego talētū mutuo qd dederā ta-
 lēto inimicū mihi emi: amicū vēdidi. Significat etiā
 mutuū accipio. **L**ecil. Ad amicos currat mutuatum
 mutuet cā mea. **Q**uomodo autē differant mutare et
 cōmodare. vide in dictione **C**ōmodo.
Mutuo: mutuū: vel mutuo accipio. **L**i. li. de fato. **D**ra-
 tor ad academicis subtilitatē ingenij mutat. **P**lau.
Decē minas a patre mutuarus: quod etiā dici pōt:
Sumpsit mutuū vel mutuo.
Muto membrū virile. **V**ide in dictione **M**enta.
Mutuatius a um: qd mutuat: vt pecunia mutuatitia
Hel. **D**aricēz i pecūie mutuatitē vsu atqz cōmercio
Mutus a mugido quidā deductū putat: cū is qui loqui
 non possit prozumpit tamen in vocem que mugitus
 potius quez sermo videtur. **H**el dicitur mutus: qua-
 si minus qz eo sensu mutuos fit: **H**el dicit a mutan-
 do qz hic non amplius qz mus dicit.

Mute se dicunt q̄ posse in ultimis partibus orationis obmutescere cogā loquētes: vel q̄ p̄ exigūz sint vocis: vt cū mutū oratorē dicimus aut tragēdū.
Murio is: mutui vel mutū itū. Et est mutire tanq̄ mutuo signū facere seu strepitum siue submissa z imperfecta voce fabulari: aut vñ tñ verbū dicere. Ter. in And. Itaq̄ hercle nihil tā mutire audeo. i. verbū sonare. Diero. in epi. Apud oēs filios israel nō mutiet canis: ab hoie vsq̄ ad pecus. i. querulā vocē emittet. Plau. in cur. Tiden vt aperiant edes festiuissime nō mutie cardo. i. nō crepitat.
Muteo es mutui. a quo mutesco: mutus fio vel mutoz more taceo. Lactā. lib. xvii. Cum in actu lingua mutescat. Hinc obmutesco: de quo infra.
Mutulo as: pe. core. trunco: aliquid detraho diminuo Teren. in Hecy. Ego p̄pterea te sedulo z moneo et hortor: ne cuiusq̄ te mi creat q̄n spolies laceres mutiles quēcūq̄ nacta sis.
Mutuli dicitur boues sine cornibus: aut capri. Et mutuli dicuntur hi a quibus ferro vel alia re aliquid membri egerit sic. Hanc dō quibus membrū naturę vitio desit. Iuue. Ergo tanq̄ mancus z extincq̄ corp̄ nō velle dextre. Debiles eos nuncupāt quib̄ membrū vel vulnere vel morbo inutile sit redditum.
Mutuli vno modo de spaldo vulgo dicitur. Var. Sz pro coisbarūs in pariete mutulos aut palos in ordi ne supra quos tegule cānabine sunt cōpositę. Idē. Eas alios ita collocāt i mutulis parietis vt ne agūcē neue inter se contingant.

MS Ante Y

Mycene arū. z Dycena g. pe. produ. vrb̄ pelopōnesi quā Perseus Danaes fili⁹ extruxit regiūcula in qua regnauit Agamēdō: a mycena nymp̄ha sic appellata.
Mycene es: z Dycenos oni. pe. cor. insula vna ex cycladibus. Sta. li. Achil. Cycladas hinc spere myconos humilisq̄ scrip̄hos. Scribit Seru⁹ hanc insulam terremotu diu laborasse. Quo cessante e mycone gyaros vicinis insulis populos venisse qui eā tenerent z incolerent.
Mydia insula: q̄ etiā delos dī vna ex cycladibus.
Mydriasis vocat̄ oculorū cū pupilla quidē ipsa colorē nō mutat: sed videt̄ vitra naturālē situm multo latior interim: vt visus oēm adimat: iterim vt parte: res dō ip̄e maiores q̄ sint appareāt. Eōtrario in phibit̄ matores. Nam z pupilla contrahit̄ corruga turq̄.
Mygdonia regio littoralis macedonię in qua Niobe Tantalī filia vxorq̄ amphionis in sapum versa est: a mygdone rege sic dicta. Juxta hāc est insula mygdon Aristoteles scribit mygdoniā esse Phrygiā lydie cōterminā. Solinus dō dicit hāc ante Bebryciā dictā z mox a Bithyō rege bythyniā dictam.
Myia latine mulca. Unde z Lynomia canina mulca: Phrygia grus: mulcarū deus appellabat̄.
Mylas oppidū: de quo Senec. lib. iij. naturalū. q. Circa messanā z Mylas sino quiddā simile mare p̄fert feruetq̄ z estuat non sine calore fēdo. Unde illic stabulari solis boues fabula est.
Mylas latine mola: vnde Epiromylos mola manualis: a mylum siue mola.
Mymphur lignū mediocris lōgitudinis rotundū qd̄ lo ro circūuolutū circūagūt fabri in operib̄ tonādīs.
Myoparo genus nauigū tyrrheni piratici ex duob̄ dissimilibus formatum. Nam z medion z paron per se sunt: paro quoq̄ gen⁹ nauigū est. Var. Itaq̄ duo parones habebāt instructos. Si. lib. iij. de rep. Mā cum quereret̄ ex eo quo scelere ipsulsi mare haberet instructū vno myoparone. Eodē inq̄t quo tu orbē terre.
Myopas greci vocāt̄ in die parū videtes. u. u. claudo et q̄ oculis quasi myopes propter visus hebetat̄

tionē clausis oculis intueri videant. Hos latini Luciosos vocant. Alio noie greci myonilopas vocant a nocturno aspectu. Aucto: est Monius Myopes q̄ latine luciosi vocant̄ ad lucernā nō videre.
Myopia vitii h̄mōi. Sunt z myopie murium cauerynule. u. nō ortū video licet sit
Myopbanos murū interfecto: vel myoconos radii aconiti q̄ e longinquo mures interficiat.
Myra vrb̄ lycię cui diuus Nicolaus eps p̄fuit.
Myrrha arbuscula est in arabia p̄cipue nascēs altitudo ei ad quinq̄ cubita: nec sine spina: cortice duro et intoto: cuius gutta q̄ sponte stillat viridis est z amarā: que eodē noie vocat̄ myrrha arabica siue Stacte id est gutta siue stilla myrrę. Eius vrb̄ est: vt corpa iputribilia reddat. fuit z myrrha Lynare cyprioz regis filia: q̄ in arborē sui nois fertur cōp̄ta.
Myrrheus a um: quod ex myrrha est. Dioper. Dyrreacq̄ in partib̄ pocula ceca facta.
Myrinus pe. cor. nomen ppriū. Var. Super cū myrino petere tur myria leto. Myrinū pe. pro. Aristoteles vocat̄ mare murenā q̄ dēnt̄ extra os habet.
Myrias adis numerus continens decē milia. Myriades plura dena milia. Myriarches q̄ p̄t̄ decē milibus. Hille dō x̄ia dicitur.
Myrica pe. p. genus humilis virgulti in italia fere q̄s alto noie Lamaricas dicimus. Arg. Mō oēs arbusta iuuat̄ hūilēfz myrice. Scribit cū ypsilo: qm̄ greci μυρική scribūt. Hinc Myricinus a um. pe. pro.
Myrtus arbor: baccas sapozis sp̄cipui pduens: ex quibus viuum fit qd̄ myrtidatum vocant. Item generosum obsoniū qd̄ dicunt myrtatū.
Myrteus a um: qd̄ ex myrto est. Tibul. Et gerit insigni myrtea fersa coma. Hinc myrtea Genere Pulci appellat̄. Plī. lib. v. Ara fuit more vetus Genetis myrteę quā nunc Duriam vocant.
Myrtinus a um. pe. pro. euidē significatiōis. Plinius Oleo myrtino illitum statim resoluatur.
Myrtetum locus myrtis consistit. Dicit z Myrtetos Plau. in aul. Hecio q̄ feruus e myrreto p̄sultit.
Myrtatū generosum obsoniū appellat̄.
Myrtoum pelagus pars maris egerit: seu que est inter egeē z ioniū nomen accipiens a Myrto Dercarij filio qui in id proiectus fertur.
Myron ppriū nōmē statuariū. Hic fecit ex gre buculā celebratis versib̄ laudatā. Prop. Atq̄ arā circū fere rāt armēta myronis Quattuor artificis inuida signa Myronides nomen viri propium. (boues.)
Myrapia genus p̄roz q̄ odorē gratissimū reddant.
Myristica nux dicitur vnguentaria glans: quam vulgō muscatā vocant. Hec bonum oris odorem facit: repa ti lyeni z oculis confert.
Myropola pe. pro. vnguentoz venditor: quem nostri vnguetariū dicit. Sic Myropoliā locus vbi vnguetā venditur. Plau. Quē sum defessus querere p̄ me dicinas constrinas in gymnasio atq̄ in foro per myropolia. Latine vnguentaria taberna dicit̄. Sue. in Aug. Et modo vnguentariā tabernā modo p̄strinē Aricie exercuit obicit.
Myrobalanum quasi vnguentaria glans βαλάνος greci glandē dicunt. Est autē arbor: heliotropij folijs fructus glandi similis ad magnitudinē auellane.
Myrotheciū vnguetoz repozitū. Th̄ Licē. scribit se myrotheciū forcratis torū consumpsisse in cōmentario consularis sui scribēdo: hoc est p̄gnētā oratorā Myrlea oppidū bithynię qd̄ Apamea dicitur a Myrlo Colopponioz duce: vel a myrlea amazone Hicomedes aut Epiphanes Pulsi regis filius de matris noie Apameę Apameam vocari voluit.
Myrmecę verrucę sūt lupini amplitudie: sicut acrocos dōbes sabb̄ nostras sic dicit̄ q̄ formicę mō p̄gāt.